

Vlastimil Brodský

13.12.1995

herec

* 15. prosince 1920, Hrušov – † 20. dubna 2002, Slunečná

✘ Významný český herec a dlouholetý člen Divadla na Vinohradech se vryl do srdcí diváků především svými filmovými rolemi. Nezapomenutelné jsou jeho plaché a komické postavy, které vynikaly především humorem, cynismem a sebeironií.

Ve čtrnácti letech se s ním rodiče, kteří byli ochotníci, přestěhovali ze severní Moravy do Prahy. V jeho biografii se uvádí, že mladého Brodského v tu dobu zajímal tanec daleko více než herectví. Navštěvoval hodiny stepu a jako gymnazista se živil tančením po barech. Divadlo si ho však přece jen našlo. V letech 1940 až 1941 začínal v Herecké škole při D40 E. F. Buriana. Coby elév poté prošel několika pražskými scénami. Poté se vrátil k E. F. Burianovi a nakonec přešel do Vinohradského divadla, kde působil od roku 1948 až do roku 1984.

Na filmovém plátně se poprvé objevil v roce 1937, coby divák panoptika v komedii Martina Friče Svět patří nám. Natáčet začal na konci čtyřicátých let. V jeho filmografii bychom napočítali téměř devadesát filmů. Na filmovém plátně se objevil v mnoha krásných rolích. Namátkou např. Kam čert nemůže (1959), Ženu ani květinou neuhodíš (1966), Ostře sledované vlaky (1966), Rozmarné léto (1967), Všichni dobří rodáci (1968), Světáci (1969), Skřivánci na niti (1969), Noc na Karlštejně (1973), Ať žijí duchové (1977), Šašek a královna (1987), Příliš hlučná samota (1994) a další.

Z prvního manželství s tenistkou Boženou Křepelkovou se v roce 1959 narodil syn Marek Brodský, z druhého, s herečkou Janou Brejchovou, dcera Tereza Brodská (1968). Oba se stali herci.

Neminula ho ani řada krásných televizních rolí, ať už v inscenacích nebo seriálech či pořadech pro nejmenší. Pro děti namluvil také mnoho večerníků. Za své výkony byl mnohokrát vyznamenán. Filmovou kariéru ukončil v roce 2001 filmem Babí léto, za který dostal Českého lva. Poslední televizní film s názvem Lišák natočil v roce 2002.

Jako spoluautor vydal několik vzpomínkových knížek. V roce 1965 vyšla kniha O ničem, o třicet let později Dr(o)bečky z půjčovny duší, Stará stodola dobře hoří čili Svět podle Františka (2002) a v roce 2002 kniha To že jsem já?

Ocenění:

- 1967 – zasloužilý umělec
- 1967 – Cena Jaroslava Průchy
- 1975 – Národní cena NDR
- 1975 – Stříbrný medvěd na Berlinále
- 1981 – Cena československého rozhlasu
- 1984 – Zlatá nymfa
- 1988 – národní umělec
- 1997 – Cena Thálie za celoživotní mistrovství v činohře
- 2001 – Medaile Za zásluhy
- 2001 – Český lev za film Babí léto
- 2002 – Cena Za mimořádný umělecký přínos světovému filmu – in memoriam